

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 29. Galonus Episcopus Belvacensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66385)

Sæcul. XII.

A.C. 1103.

§. XXIX.

Galonus Episcopus Belvacensis.

Iv. 13p. 102.

In Francia, postquam Stephani Garlandi ad Episcopatum Belvacensem electio, ut retuli, nulla fuit declarata, in ejus locum Galonus S. Quintini in eadem civitate Abbas suffectus est. Qua re comperita Ivo Carnotensis, qui, Ecclesiæ Belvacensis olim alumnus, gratum semper servabat animum, data ad Manassem Archiepiscopum Remensem epistola vehementer hortatus est, ut Galonum, omnimode ablata, consecraret, non ignarus, Curiam ejus Ordinationi adversari. *Novis utique, inquit, octavam Synodum, ab Ecclesia Romana receptam & confirmatam Regibus prohibuisse, ne sibi aliquas partes in electione Episcoporum attribuant, atque Reges Franciæ Carolum & Ludovicum Ecclesiis libertatem Pastores suos eligendi concessisse, ut in eorum Capitularibus scriptum legimus, & voluisse, ut hanc constitutionem Episcopi in Synodis Provincialibus promulgarent. Illud vero non attendas, quod non nulli Regi nequiter suggererint, Galonum parentibus Servis natum esse; nam honesto loco licet mediocri ortus est, nec ullum mortalium invenire est, qui ejus Patrem aut Matrem servilis conditionis fuisse demonstrare queat.*

Ivo

Ivo ad Paschalem Papam quoque de Sæcul. XII.
 hac causa scripsit in hunc modum: *Pars* A.C. 1103.
*sanior Clericorum Belvacensium, consen-
tientibus Optimatibus & populo, Episco- ep. 104.
pum elegit Galonum, virum optimi exem-
pli, artibus liberalibus & Disciplina Ec-
clesiastica instructum; sed non nulli par-
tibus rejecti Stephani faventes, quos ille
datis vestibus pretiosis aliisque donis sibi
devinerat, & huic electioni refragantes,
quamvis impedimentum Canonicum ex-
promere nequeant, Regem adierunt, & ex-
posuerunt, Galonum Discipulum & alu-
minum meum fuisse, quem, si Episcopali Di-
gnitate in regno ipsius fulgeret, contuma-
cissimum Adversarium habiturus esset. Ita
occupato Regis animo effecerunt, ut nec
electionem approbare, nec Electo illius
Episcopatus Bona tradere velit. Nempe
Sede vacante illis Bonis Rex fruebatur.
Tum iterum Ivo: Clerici eligentes tuæ
Sanctitatis præsidium postulassent, nisi eo-
rum Metropolita obsisteret; is enim diem
indixit, qua tam ipsis quam adversariis
præsentibus, dissidentes compositurus dici-
tur. Sed forsitan, ut Regis desiderio ve-
lificetur, Galoni electionem abrogabit.
Tuum est, Sancte Pater, Auctoritatem
Apostolicam adhibere, Clericos, quibus
Iustitia causæ favet, defendere, & quod
capisti Sacerdotali constantia perficere.
 In alia epistola ad Papam data Ivo addit,
 jurasse*

Sæcul. XII.

A.C. 1103.

ep. 105.

jurasse Regem, se hac aura fruente Galonum nunquam Episcopum Belvacensem futurum esse. *Si vero, inquit, hujusmodi juramentum Electionem Canonice abolere valeat, jam nullos in Francia nisi vel Simoniacos, vel vi intrusos Episcopos habebimus.*

Anselmus quoque ad Summum Pontificem dedit epistolam, Galono faventem, rogatus ab Ecclesia Belvacensi, cujus tristem sortem ex illo tempore cognoverat, quo in Monasterio Beccensi degebat. Testabatur, virum ad regendam Ecclesiam Belvacensem Galono magis idoneum inveniri non posse. Ceterum Galonus quidem Episcopus Belvacensis consecratus fuit, sed Rex juramenti sui tenacissimus nunquam eum in illa Ecclesia versari passus est. Galonus Romam profectus est; quod docemur ex epistola Ivonis Carnotensis ad Paschalem

ep. 1001.

Ivonis Carnotensis Epistola.

Papam data, in qua loquitur in hunc modum: *Sunt peccatores, qui, cum eos corrigere, & pessimas quibus laborant consuetudines sanare volumus, ad nos Sacre Sedis epistolas deferunt, nescio quibus fraudibus impetratas, hisque muniti, quæ imperamus, facere detrectant. Hæc res in Ecclesia causa est, quod Dei præcepta contemnantur, nec dicendo par sum, quanta inde morum corruptio originem ducat. Sed & ille bonis omnibus defensus*

dus est error, quod etiam Ecclesie columnæ
 bujusmodi hominibus in viros integerrimos
 calumnias evomentibus faventes au-
 res præbeant. Unde omni propemodum
 abjecta spe, nos quidquam boni præstare
 posse, sæpe Episcopatu nos abdicandi cogi-
 tatio subit. Jamque, ut de hac & pluri-
 bus aliis causis cum Sanctitate tua delibe-
 raremus, iter pæne usque ad Alpes profe-
 cuti fuimus; sed ab amicis moniti, stru-
 ctas nos ibi manere insidias, ultra progressi
 non sumus. Mittimus vero ad te Fratrem
 nostrum Galonum Episcopum, qui facilius
 latere & pericula effugere poterit. Verba
 nostra in ore ejus posuimus; quare, San-
 cte Pater, postquam eum & suas & nostras
 calamitates exponentem audiveris, jube,
 quod nobis faciendum esse, tibi visum fue-
 rit.

Sæcul. XII.
 A.C. 1103.

Galonus aliquamdiu Romæ commo-
 ratus est, atque Historia Poloniae perhi-
 bet, eum a Paschale Papa cum potestate
 Legati illuc missum fuisse, ibidem cum
 præsidio Ducis Boleslai duos Episcopos
 damnasse & deposuisse, & Ladislaum Du-
 cis filium, tempore Legationis suæ natum,
 cum aliis illius Regionis Episcopis in Ec-
 clesia Cracoviensi e sacro fonte levasse.

Longin. an.
 1104. lib. 4.

Inter hæc Ecclesia Parisiensi post mor-
 tem Guilielmi Montfortii, qui anno mil-
 lesimo centesimo primo decessisse credi-
 tur, vacante, Clericorum pars Fulconem,

Hist. Eccles. Tom. XVI. G Ca-

Sæcul. XII. Capituli Decanum, elegit, unde animo-
A.C. 1103. rum divisio cum plurimorum scandalo

ep. 138.

ep. 139.

orta est. Ivo Carnotensis duobus Archidiaconis, ejus consilium exquirentibus, respondit, se nec isti nec cuicumque alii electioni consensurum, nisi post examen legitimum Clericis populoque consentientibus, eamque Metropolita & ejus Suffraganeis approbantibus, peracta esset. Cumque a Rege Philippo invitatus fuisset, ut examini interesset, expectavit donec a Daimberto Archiepiscopo Senonensi Canonice vocaretur, eique hac de re scripsit in hunc modum: *Si Rex mihi præsidium præstet; quod promisit, veniam & huic examini interero. Si venire non potuero, aut Fratres nostri non adsint, tanto numero, quanto ad causam maximi momenti finiendam opus est, vel rem istam differ, vel utrique parti concede licentiam Romam appellandi. Certe Fulco ad Papam proficisci constituit, sive ejus electio confirmata sive rejecta fuerit.* Fulco, ut proposuerat, iter Romam suscepit, testibus literis Archiepiscopi ejusque Suffraganeorum, & Libello supplici Ecclesiæ Parisiensis, quem legati ferebant, munitus. Ubi ergo Paschalis Papa, Fulcone *Pasch.ep.33.* in conspectum ejus deducto, cognovit, virum esse ætate & morum gravitate spectabilem, & non vana conjectura Ecclesiæ Parisiensis futurum esse utilissimum,
 Episco-

Episcopum ordinavit, salvo jure Episcopi Sæcul. XII.
 Metropolitan, quod ex ipsius epistola ad A.C. 1103.
 Archiepiscopum Senonensem data, di-
 spicimus. Fulco, cum non plus annos Necrol. Pa-
 ferme duos Sedem Parisiensem occupaf- ris. ap. Du-
 set, rebus mortalibus ereptus est octava bois. XI hist.
 Aprilis anno millesimo centesimo quarto. c. 4. n. 7.

§. XXX.

Galonus Parisios translatus.

Tunc vero Clerici populusque Parisien- ep. 146.
 sis una voce Galonum, jam prius
 electum Episcopum Belvacensem, in
 suum Episcopum deposcunt. Quod Ivo
 Carnotensis testatum facit in Epistola ad
 Daimbertum, Archiepiscopum Senonen-
 sem, data, in qua dicit: *Quia vero Trans-*
lationes Episcoporum, si necessariae sint,
auctoritate Metropolitanæ & Summi Pon-
tificis dispensatione fieri debent, suademus
vobis, ut a Papa petatis; jubeat ipse hunc
Episcopum a vobis transferri, cum Sedem,
quæ ipsi erat destinata, tenere non possit.
 Galonus, cum Romæ esset, a Paschale
 Papa obtinuit, ut Rex Philippus, adjectis Ivo. ep. 144.
 certis conditionibus, ab excommunica- Eadm. 4.
 tione absolveretur, consensitque Rex, ut Nov. p. 70.
 ipse ad Cathedram Parisiensem transfer-
 retur. Rediit Romam Galonus anno mil-
 lesimo centesimo quarto, & Lugdunum
 divertens Sanctum Anselmum Cantua-
 riensem salutavit. Sub idem tempus